

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **R.** so sídlom v K., IČO: X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou M., so sídlom v B. v mene ktorej koná J., konateľ a advokát, proti povinnej **D.**, bývajúcej v T., o vymoženie **42,95 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 23 Er 1258/2010, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. apríla 2013 sp. zn. 5 CoE 261/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta uznesením z 30. decembra 2011 č.k. 23 Er 1258/2010-27 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov – Exekučný poriadok) na základe rozhodcovského rozsudku označeného v žiadosti súdneho exekútora. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená poisťná zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola rozhodcovská doložka uvedená v čl. XV. bod 1. Všeobecných poisťných podmienok. Mal za to, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, lebo povinná nemala možnosť zmeniť obsah dokumentov tvoriacich neoddeliteľnú časť poisťnej zmluvy (mohol ju len akceptovať alebo neakceptovať ako celok). K nevyváženosti rozhodcovskej doložky uviedol, že spotrebiteľovi sa ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu odopiera možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak oprávnená podá voči nemu žalobu u vopred ňou vybraného rozhodcu, resp. rozhodcovského súdu, ktorý sa nachádza v mieste sídla oprávnenej. Tým reálne dochádza k sťaženiu prístupu spotrebiteľovi k spravodlivosti, lebo sa nemôže domáhať možnosti uskutočniť konanie na súde v mieste svojho bydliska tak, ako by tomu bolo

v občianskom súdnom konaní. Predmetnou rozhodcovskou doložkou došlo k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa (povinnej), z ktorého dôvodu bola už v čase uzatvárania zmluvy neprijateľnou podmienkou a ako taká bola už od počiatku neplatná podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vydať označený rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je vykonateľný exekučný titul. Žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preto nevyhovel.

Krajský súd v Trnave uznesením z 29. apríla 2013 sp. zn. 5 CoE 261/2012 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Konštatoval, že súd prvého stupňa správne zisťoval, či poisťná zmluva neobsahuje neprijateľnú podmienku. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky exekučný súd nepreskúmaval vecnú správnosť označeného rozhodcovského rozsudku, len realizoval svoje oprávnenie (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku). Aj podľa názoru odvolacieho súdu je predmetná rozhodcovská doložka – z dôvodov uvedených už súdom prvého stupňa – neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu, preto označený rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul. Považoval preto napadnuté uznesenie exekučného súdu za vecne správne.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Tvrdila, že v danom prípade súdy rozhodli vo veci ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.) a že súdy jej odňali možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že ju neprizvali ku konaniu, rozhodli bez nariadenia pojednávania, nerešpektovali jej právo vyjadriť sa k veci, dokazovaniu a rozhodujúcim otázkam, neprípustne vykonali kontrolu postupu rozhodcovského súdu, upreli jej právo na spravodlivé súdne konanie. Dovolanie odôvodnila tiež tým, že v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená, zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 59/2013, 6 ECdo 126/2013, 1 ECdo 119/2013, 2 ECdo 202/2013, 3 Cdo 122/2011, 3 Cdo 146/2011, 4 ECdo 22/2013, 5 ECdo 271/2013, 7 ECdo 33/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. mája 2015

**JUDr. Ivan Machyniak, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková